

**DİNİ RƏHBƏR SEYİD FƏZLULLAHA YÖNƏLDİLMİŞ
MÜRACİƏTƏ MÜƏSSİSƏNİN CAVABI**

Tarix: m. 11. 01. 2014, h. q. 10 rəbiüləvvəl 1435

**ŞÜBHƏLİ MÜRACİƏT
ƏLLAMƏ DİNİ RƏHBƏR SEYİD
MÜHƏMMƏDHÜSEYN FƏZLULLAHIN
MÜƏSSİSƏSİNƏ BELƏ BİR SORĞU DAXİL OLMUŞDUR:**

Müsəlman həmyerlilərin birliyi ilə İraklıların birliyi arasında Parisdə media agentliklərinin birində Əmir Türki ibn Bəndərin sadələvhəsinə verdiyi bir açıqlama hələ də müzakirə olunmaqdadır. Biz nə sizdən, nə də “İman” telekanalından, nə də hər hansı bir qəzətdə qeyd olunan açıqlamaya təkzib görmədik. Müsəlmanların düşdüyü bu vəziyyətdən sonsuz acı və ağrı hiss edirik. Bu kəlame cavab göndərməyinizi rica edirəm. Belə ki, bu Əmir iddia edir ki, o, Səudiyyə kəşfiyyat təşkilatında olduğu zaman Livandan olan bir şiyəyə (**Dini rəhbər Seyid Fəzlullahı nəzərdə tutur. Sözlərinə görə o (yəni Seyid), Səudiyyə təşkilatının ən tanınmış agentlərindən biridir**). 7 milyon dollar vermiş, habelə onun üçün kosmik kanalın açılması, bir mətbəə, bir qəzet və bir verilişin yaradılması həyata keçirilmişdir. Ona təşkilat rəhbərinin irəli sürdüyü şərtlərdən ibarət olan siyahı təqdim etmiş, göstərilən bu yardım və verilən əmlak müqabilində siyahının həyata keçirilməsini tələb etmişdir. Habelə ondan edilən tələblərdən biri də bu olmuşdur ki, ara-sıra aşağıdakı fikirləri ifadə etsin: **“Hüseynin ziyarətçiləri itdirlər!”**, **“Ömər ibn Xəttab Fatimeyi-Zəhranın qətli hadisəsində günahsızdır!”**, **“İmam Hüseyn mətəmində nümayiş etdirilən mərasimlər və şüarlar farslardan və hindlilərdən gələn bidətlərdir!”**, **“Sərxoş ikən ... namaza yaxınlaşmayın! ...”** (“Nisa”, 43) ayəsi Əli ibn Əbitalib haqqında nazil olmuşdur!” və **“Şahidlik edirəm ki, Əli Allahın vəlisidir!”** cümləsi azanda deyilməməlidir”.

Bu şəxs Seyid Fəzlullah barəsindəki yalan dolu iddialarına davam edərək deyir ki, o (yəni Seyid Fəzlullah), kosmik kanalı, yeni bir mətbəəni və tam mebel döşənmiş qəzet redaksiyasını təhvil aldı. O, belə bir fikir də söyləyir ki, Fəzlullah yalnız mediada tanınmış rəhbərə çevrildi. İrak şiyələri onu tanıyırlar.

SEYİD FƏZLULLAHIN MÜƏSSİSƏSİNİN CAVABI

Müəssisə bu sorğuya aşağıdakı bəyanatla cavab vermişdir: “Biz belə hesab edirik ki, bir çox səbəblərə görə bu sual forma və məzmun baxımından o qədər rəzildir ki, ona cavab verməyə də dəyməz. Lakin bu mövzu ətrafında bizə çoxlu suallar gəldiyi üçün aşağıdakı məqamlara aydınlıq gətirməyə ehtiyac duyuruq:

Əvvəla: Bəyanat 1985-ci il mart ayının 8-də “Birul-Əbd” qırğınında Cənab Seyidin hiylə ilə öldürülməsinə cəhd edilməsi əməliyyatındakı böyük rolu haqqında kütləvi informasiya vasitələrinin, ələlxüsus “Vaşinqton Post” və digər Amerika informasiya vasitələrinin danışdığı şəxs haqqındadır. Buna görə də Cənab Seyidə fiziki baxımdan sui-qəsd hazırlamaqda mənfəəti olan şəxsin ona mənəvi sui-qəsd hazırlamaqda da mənfəəti vardır.

İkincisi: Xanım Zəhraya qarşı törədilən təzyiqlər məsələsində Seyid Fəzlullahın yaratdığı bəzi suallar başqa şiyə müsəlman alimləri tərəfindən də təkrarlanmışdır. Şeyx Mühəmmədhüseyn Ali-Kaşifulğita özünün “Cənnətül-Məva” adlı kitabında yazır: **“Xanım Zəhranın döyülməsi, yanağına sillə vurulması və uşağının düşürülməsi hadisəsinə gəlincə aqlım, vicdanım və heysiyyatım bunu qəbul etmir. ...”** Şeyx Kaşifulğita bunu demək üçün, görəsən, Səudiyyə Ərəbistanından pul almışdı?! Burada alimlərin razılaşdığı bir çox şiyə

fikirləri vardır. Mühəqqiq Seyid Haşim Məruf əl-Həsəni, Şeyx Mühəmmədcavad Muğniyə, hətta Şeyx Mofid, Seyid Əbdülhüseyn Şərəfəddin və digərlərini misal çəkmək olar. ...

XANIM ZƏHRAYA EDİLMİŞ ZÜMLƏR MƏSƏLƏSİNDƏ SEYİDİN RƏYİNDƏN XÜLASƏ

Sünni və şiə alimləri Xanim Zəhranın qarşılaşdığı zümləri rəvayət etmişlər. Onun zülmə məruz qalması haqqında danışan rəvayətlər mütəzafir¹ və müstəfizdir², – desək, fikirləşmədən danışmış hesab olunmırıq. Bəlkə, mütəvatir³ yaxındır. Biz bunları inkar etmir və ona zülm edənlərə haqq da qazandırmırıq. Ələlxüsus onun Fədəkdəki mirasından məhrum edilməsi və əri Əmirülmöminin Əlinin xilafət haqqının inkar edilməsində zülmə məruz qalmasını heç cür inkar etmirik. Lakin onun məruz qaldığı bəzi hadisələr vardır ki, bizim üçün tam və qəti şəkildə öz təsdiqini tapmamışdır. Bunlara evin yandırılması, qabırğasının sındırılması, uşağının düşürülməsi, üzünə sillə vurulması, döyülməsi və s. aiddir. Bunlar və bunlar kimi bir çox rəvayətlər ətrafında sənəd və ya mətn baxımından bəzi sual işarələri qoymaq mümkündür. Xüsusilə İmam Əlinin Peyğəmbərin əmanəti olan, onun sevimli bir parçası hesab olunan və öz məqamında məsum olan zövcəsini (həyat yoldaşını) ona əziyyət verərək öldürmək və döymək istəyənlərdən müdafiə etməməsi qətiyyəən ağlabatan deyildir. Həm də o halda ki, evdə bir çox haşimilər var idi və Xanimı qorumaq da onların şəri vəzifəsi idi. Peyğəmbərin vəfatından sonra başqalarına zor tətbiq etməmək barəsində Peyğəmbər tərəfindən vəsiyyət edilməsi və buna görə də Xanim Zəhranın ona hücum edən şəxslərdən müdafiə edilməməsi sözü çox əsassız və dəyərsiz bir fikirdir, çünki Peyğəmbərin öz qızını və bir parçası olan əziz Zəhranı müdafiə etməmək tövsiyəsi şüura və ağıla sığmır. Bu, özünə və ailəsinə hörmət edən heç bir şəxs tərəfindən qəbul edilə bilməz. Hamı yaxşı bilir ki, həyat yoldaşını, xüsusilə Xanim Zəhra müstəvisində olan bir həyat yoldaşını müdafiə etmək İslam cəmiyyətində fitnənin yaranmasına səbəb olmazdı, çünki insanlar bunu təbii, şəri və insani haqq hesab edirlər.

Bu barədə bəzi qədim dövr alimlərimiz – Allah onlardan razı olsun! – bizimlə həmrəydirlər. Məsələn, Şeyx Mofid “İrşad” kitabında uşağın düşürülməsinə, bəlkə, onun varlığına şübhə ilə yanaşır. Baxmayaraq ki, biz ikinci fikirdə, yəni uşağın varlığına şübhə məsələsində onunla razılaşmırıq. Şeyx Mühəmmədhüseyn Kaşifulgita onun döyülməsi və sillələnməsi məsələsini “Cənnətül-Məva” kitabında qəbul etmir. Baxmayaraq ki, o, bu fikirləri qəti şəkildə inkar edir, biz yenə də onunla razılaşmırıq, çünki isbat dəlilə möhtac olduğu kimi, inkar da dəlilə möhtacdır. Seyid Möhsün əl-Əmin də özünün “Əyanuş-Şiə” kitabında bu fikirlə həmrəydir. Lakin müstəfiz, bəlkə, icmalı mütəvatir⁴ rəvayətlərdən dəqiq bilinən məlumat budur ki, evinin

¹ Çox və saysız-hesabsız

² Hər təbəqədə ravilərinin sayı iki nəfərdən, bir fikrə əsasən üç nəfərdən çox olan, lakin təvatür həddinə çatmayan və reallığı qəti şəkildə və yaqınlıqla ifadə etməyən xəbərə müstəfiz hədis deyilir. Bəzi üsulçular müstəfiz hədisi mütəvatir hədis və xəbəri-vahidlə yanaşı üçüncü növ hədis hesab edirlər, lakin çox hallarda onu xəbəri-vahidin bir növü kimi qəbul edirlər.

³ Hədisin məsumə qədər uzanan ravilər silsiləsi əgər hər bir təbəqədə adətən yalan üzərində birləşməsi (təvafuqu və razılaşması) mümkün olmayacaq həddə olub elmə (qətə) səbəb olarsa, ona “mütəvatir xəbər” deyilir. Başqa bir ifadə ilə desək, mütəvatir hədis yalan olması ehtimalını qəti şəkildə aradan aparacaq və bütün rəvayətlərin səhv ola biləcəyi ehtimalını etibarsız edəcək qədər çoxlu ravi tərəfindən rəvayət edilmiş olan hədisdir. Bu da məzmunu tamamilə doğru olan hədisdir. Mütəvatir hədis elə bir hədisdir ki, nəfsin, yəni daxili aləmin sakinliyini ifadə etsin. Belə ki, insanın daxili aləmində heç bir növ şəkk və şübhə olmasın və qəti sabitlik və sakinlik gətirsin.

⁴ Bir mövzuda gəlib-çatmış bir neçə hədisin səhihliyi barəsində “icmalı elm”in (içində şübhə və tərəddüd olan elmin) yaranmasıdır. Baxmayaraq ki, tək-tək onların kökünü qazımaq mümkündür, lakin onlardan birinin süduru icmalı təvatürlə sübuta yetir.

“Fərhənge-təşriheyə-estelahate-usul” kitabında “icmalı təvatür”ə belə tərif verilir: “Məsumdan müxtəlif ləfzlərlə geniş, yaxud məhdud/dar dəlalatlıqla nəql olunan məsələyə “mütəvatiri-icmalı” deyilir. Məsələn, bir yerdə Məsumdan belə nəql olunur: “Mömin şəxsin verdiyi xəbər dəlidir”. Digər bir yerdə isə deyilir: “Siqə (yalan danışmayan, etimadlı) insanın verdiyi xəbər dəlidir”. Üçüncü bəyanda isə: “Ədalətli insanın verdiyi xəbər dəlidir”, – deyilir. Bu rəvayətlərin məcmuyundan elmi-icmalı yaranır ki, o sözlərdən bəziləri Məsumdan sadir olmuşdur. Ən aşağı həddə məzmunu digər rəvayətlərdən daha məhdud və daha dar olan rəvayətin südur barəsində elmi-icmalı sübuta yetir ki, yuxarıdakı ifadələrdə bu “Ədalətli insanın verdiyi xəbər dəlidir” cümləsindən ibarətdir”.

örtüyünü açmaqla ona hücum edilmiş və evini yandırmaqla təhdid edilmişdir. Bu, baş vermiş cinayətin həcmi sübuta yetirmək üçün kifayətdir.

“Biharul-Ənvar”da Əmirülmöminin Əlinin Əbubəkr və Ömərlə söhbəti qeyd edilmişdir: “... **Fatimə haqqında onu deyə bilərəm ki, o, sizin onun yanına gəlməyinizə icazə verən bir qadındır. Artıq onun sizə dediyi sözü eşitdiniz. And olsun Allaha ki, xanım mənə vəsiyyət etdi ki, siz onun cənazəsində və namazında iştirak etməyəsiz. Mən sizin barənizdə onun əmrinə və vəsiyyətinə zidd gedə bilmərəm**”. Ömər dedi: “**Bu zəvəkliyi burax. Mən qəbiristanlığa gedəcəyəm və ona namaz qılmaq üçün onun qəbrini açacağam. İmam Əli (ə) ona dedi: “And olsun Allaha ki, əgər belə bir hərəkətə yol versən və qəbiristanlığa getməyə cəhd göstərsən, bu işi yerinə yetirməmişdən əvvəl başını bədəmindən ayıracam və sənənlə qılıncla danışacağam**”. Bu sözləri deyən və Zəhranın qəbrini açacağı təqdirdə Ömər in boynunu vurmağa hazır olan şəxs mümkündürmü ki, həyatda olduğu vaxt Zəhranı müdafiə etməsin?! Peyğəmbərin vəsiyyəti barədə deyilənlər isə mövcud olmayan bir şeydir. Heç cür inanmaq olmaz ki, Peyğəmbər Əliyə deyə ki, Zəhranı vursalar, sən onu müdafiə etmə. Axı Zəhra Peyğəmbərin bir parçası və Əlinin yanında onun amanəti idi⁵.

Üçüncüsü: Seyid Fəzlullah İmam Hüseyini ziyarət etməyə böyük önəm vermiş, sözü və əməli ilə möminləri İmam Hüseyinin ziyarətinə çağırmışdır. O, İmam Hüseyinin məqbərəsi qarşısında aşağıdakı şəri demişdir:

**Burada ovsunlayıcı xatirə yatır
Uyuyarkən İslama dəvət edir
Ruhundan bütün kainat feyz alır.
Mərhəmət yağdırmaq istəsə,
Yerə-göyə sığmaz.
Qənsərində qadınlar ağı deyir
Hiçqıraq sənə vururlar.
Onu (məqbərəni) müsəlmanların Kəbəsi sanırsan
Hər kəs ehram bağlamaq üçün ziyarətdədir.**

Heç düşünmək olarmı ki, Seyid Fəzlullah Hüseyinin ziyarətçilərinə “İtlər”, – desin. Lakin Seyid Fəzlullah daim imamların məqbərələri qarşısında sürünməyin əleyhinə olmuş, bənzər adətləri rədd etmişdir. Hesab edirdi ki, bu hərəkətlər Əhli-Beyt yoluna uyğun deyil, onların yolu ilə gedənlərə yaraşmır.

Oxşar bir sual barəsində Seyidin cavabı belə olmuşdur: “**Əhli-Beyti və Seyyidüşşühədanı (Şəhidlərin Ağası İmam Hüseyini) sevən o ziyarətçilərdən qaynayan imanın xoş ətrinin yayılması təqdirdə layiqdir, Allah-Taalanın nəzdində böyük bir əməldir və böyük bir mükafata çağırışdır. Lakin biz bəzi söhbətlərimizdə özlərini itə oxşadanları tənqid etmişik. Bunu bizə Məqami-Mütəhhərə (pak məqama) daxil olan bəzi mütəqqilər nəql etmişlər. Onların etiqadı budur ki, bu hal Allahın razılığını qazandırır və vələyətə olan bağlılığı möhkəmləndirir. Halbuki pak şəriətlər və peyğəmbərlərin və vəsilərin cihadı və fədakarlıqları yalnız möminə izzət və kərəmət bəxş etmək üçün olmuşdur. Allah-Taala və Əhli-Beyt imamları heç razı olarmı, onların tərəfdarları bu şəkildə zillətə düşsünlər?! ...”**

Dördüncüsü: O ki qaldı Seyidin “**Sərxoş ikən ... namaza yaxınlaşmayın. ...**” – ayəsinin Əli əleyhissəlam haqqında nazil olmasını deməsinə, bu söz yalnız gülüş doğurur və Seyidə atılan iftiralardandır. Bu qəti olaraq düzgün fikir deyil. Seyid Fəzlullah “Təfsirun Min Vəhyil-Quran” adlı kitabında iki yerdə o

⁵ Bu barədə ətraflı məlumat almaq istəyənlər Seyid Fəzlullahın “Zəhraya Edilmiş Zülmələr” kitabına müraciət edə bilərlər. www.sabiqun.az “NƏŞRLƏRİMİZ” bölməsi

rəvayətə (yəni bu ayənin Əli əleyhissəlam haqqında nazil olduğunu göstərən rəvayətə) cavab vermişdir. Camaat Allahdan qorxmadan yalan danışır. Seyid bu rəvayəti şərh etmiş və belə demişdir: **“Əqli olan şəxs bu rəvayəti yaraşdırmaz. Bunu deməyi özünə yaraşdırarsa, o şəxsin əqli olmaz”**. “Təfsirun Min Vəhyil-Quran” kitabı hamının əlində vardır. İstəyən şəxs bu mövzuda Seyidin fikrilə tanış ola bilər.

Beşinci: Azanda “Əliyyun Vəliyyullah” ifadəsinin işlənməsi barədə Seyidin mövqeyi böyük şiə alimlərinin mövqeyindən fərqlənir. Onlar bildirirlər ki, bu şəhadət imanın həqiqətlərindəndir, lakin azanın tərkib hissəsi deyil.

Üçüncü şəhadət (“Əshədu ənnə Əliyyən Vəliyyullah”) haqqında Seyidin rəyi: **“Mövlamız Əmirülmöminin Əlinin vələyətində şəhadət vermək haqq əqidələrdəndir, lakin Peyğəmbər və onun pak ailəsindən varid olan (gəlib-yetişən) dini mətnlərdəki azan və iqamənin fəsillərində (sözlərin arasında) onun deyilməsi qeyd olunmamışdır. Qədim fəqihlərin kitablarında da onun deyilməsi qeyd olunmamışdır, hətta Şeyx Səduq kimi bəzi fəqihlər o şəhadətin azan və iqamədə deyilməsinə yasaq qoymuşlar, çünki Şeyx Səduqa görə bu şəhadətin deyilməsi qulat⁶ və müfəvvizə⁷ cərəyanının uydurmasıdır. Şəhid Sani “Lumuə” kitabında bildirir ki, o, imanın həqiqətlərindəndir, azanın tərkib hissəsi deyil. Əsrlərlə bu şəkildə qalmış, nəhayət, 3-4 əsr əvvəl bəzi alimlər qeyd etmişlər ki, bu şəhadəti azan və iqamədə demək mütləq müstəhəb olaraq yaxşı bir əməldir, lakin qanunvericiliyin əslində tələb olunan bir iş deyildir. Bəzi alimlər də bu rəylə razılaşmış və beləliklə, bu məsələ onların və camaatın arasında yayılmağa başlamışdır. Baxmayaraq ki, bu məsələdə onların nəyə istinad etməkləri böyük fihi müzakirə obyektidir, çünki azan, iqamə və onlar kimi digər işlər xüsusi bir keyfiyyətlə müəyyənləşən (təyin olunan) zikrlərdəndir ki, onun olduğu vəziyyətini dəyişdirməyimiz mümkün deyil. Ona özü kimi bir zikr artırılmasına baxmayaraq, ona nə bir şey artırma bilirik, nə də ondan bir şey əskildə bilirik. Məsələn, biz sübh namazını üç rükət edə bilirikmi? Yaxud “Fatihə” surəsini bir rükətdə bir dəfədən artıq oxuya bilirikmi? Yaxud hər rükətdən sonra təşəhhüd əlavə edə bilirikmi? Yaxud azan və iqamədə Allahın təkliyində üç və ya beş dəfə şahidlik edə bilirikmi? Bu əsasən görə üçüncü şəhadətin də azan və iqaməyə əlavə olunmasını inkar edirik. Baxmayaraq ki, biz Həzrət Əlinin imamətinə qəti şəkildə inanırıq, onun Peyğəmbərdən dərhal sonra xilafətə keçməsinin Peyğəmbərin söylədiyinə də əminik. İnanırıq ki, bu işdə onunla mübahisə edən şəxs qəsdən və zülm edərək onun haqqını qəsb etmişdir və Peyğəmbərin həqiqi və qəti vəsiyyəti olduğunu bildiyi bir şeylə ısrarla müxalifət etmişdir”**.

Bütün bunlardan əldə edilən nəticə belədir ki, azan və iqamədə üçüncü şəhadətin deyilməsi nə vacibdir, nə də müstəhəb. Kim bunu haqq əqidə olaraq söyləmək istəyirsə, namazdan sonra Peyğəmbəri və pak ailəsini ziyarət edərkən söyləsin.

⁶ “Həddi aşmaq” mənasını verən “qülüvv” (“gülüvv”) kökündən alınmış “qali” (“ğali”) “həddi aşan, təyin edilmiş həddi keçən” mənasını verir. “Həddi aşanlar” mənasını verən “qaliyyə” (“ğaliyyə”) və ya “qulat” (“ğulat”) İslama mənsub olduqlarını iddia etdikləri halda dinin zəruri məsələlərindən birini və ya bir neçəsini inkar edən və ya inkarla nəticələnən bir tərzdə təvil (yozuma) sapan qruplara deyilir. Qulatlar əsasən Əli və onun övladları barəsində mübahisə edib həddi aşmış və onları insanlıq mərtəbəsindən çıxarıb Allahlıq mərtəbəsinə qaldırmışlar. İmamlardan hər hansı birini ilaha bənzətdikləri kimi, İlahı da insana bənzətdikləri görünmüşdür. On iki imamçı şiə alimləri imamları ilahlaşdıran qulatların şiə olmasını qətiyyətlə təkzib etmiş və yekdilliklə onların küfrünə fitva vermişlər.

⁷ Müfəvvizənin müşriqliyinə hökm olunmuşdur. İmam Rza əleyhissəlamdan qulat və müfəvvizə haqqında soruşduqda dedi: **“Qulatlar kafir, müfəvvizə isə müşrikdir. Kim onlarla bir yerdə otursasa, yaxud onlarla dostluq edərsə, yaxud onlarla bir yerdə yemək yeyərsə, yaxud onlarla bir yerdə bir şey içərsə, yaxud onlarla münasibətlərini davam etdirərsə, yaxud onları evləndirərsə, yaxud onlardan biri ilə evlənərsə, yaxud onlara aman verərsə (onların təhlükəsizliyini təmin edərsə), yaxud onlara əmanət edərsə, yaxud onların sözünü təsdiq edərsə və yaxud da sözdə onlara yardım edərsə, Allahın, Onun Elçisinin və biz Əhli-Beytin vələyətindən xaric olar!”** (“Üyünü Əxbarir-Rza”, “Babu ma caə ənir-Rza fi vəchi dələilil-əimməti və rəddi ələl-ğulat vəl-müfəvvizə lənəhumullah”, 4-cü hədis)

Altıncı: Onu da əlavə etmək olar ki, Seyid təqlid edilməsi təsdiqlənmiş şəxslərdəndir, o, əhli-xibrə (ekspertlər) tərəfindən dini rəhbərlik və fəqihlik dərəcəsi almışdır. Bütün ölkələrdə möminlər arasında təqlidi yayılmışdır. Otuz ildən artıq magistr və doktorantura (dərsi-xaric) səviyyəsində dərs demiş və 10-dan artıq deduktiv (istidlali) fiqhi tədqiqatları nəşr edilmişdir. Bu qədər əsərlər isə insanların təqlid etdiyi digər müctəhidlərdə mövcud deyildir. Bütün bunlar onun yüksək və fərqli ictihadı və layiqli fəqahəti haqqında insanda yəqinlik yaratmış olur. Onun elmi, cihadi, təqvai, mədəni, ictimai və sair tarixi sübut edir ki, o, əsl tədqiqatçı rəhbər olmuşdur.

Yeddinci: Hamı bilir ki, Seyid Fəzlullahın müəssisələrinə bağlı olan “İman” kosmik kanalı sağlığında deyil, onun vəfatından sonra fəaliyyətə başlamışdır. Həmçinin hamı bilir ki, Seyidin təşkilatlarından heç birisi heç bir dövlətdən kömək və yardım görməmiş və onlardan bir qəpik belə almamışdır. Şahidlər vardır ki, Seyidin təklif edilən 10 milyonlarla dolları rədd etdiyini görmüşdür. Onun cavabı belə olardı: **“Mən elə gizli iş görmürəm ki, aşkarda ondan utanam”**. Hər halda Seyidin həyatı, bütün bu təşkilatları qurması və bu yolda kimsənin yardımını olmadan Allahın yardımını ilə ciddi şəkildə cəhd göstərməsi ona əngəl törətməyə can atanlara böyük cavab və zərbədir. Şairin dediyi kimi:

Allah bir fəziləti yaymaq istəsə, sürətlə yayılar, dillər ona həsəd aparar.

**S. M. Fəzlullahın müəssisəsindəki şəri büro
“Milli Görüş-Sabiqun” Hərəkatı**